

D-32/72 7wub3/2010

DUPLIKAT
DOK. C. 11. 1. 1922.

CZASOPISMA
R. 1922.

Ministerstwo Sprawiedliwości

29.15.9.1.

Załącznik I. porz. _____

WYDZIAŁ OSOBOWY II

II O. D.

BIBLIOTEKA
MINISTERSTWA
SPRAWIEDLIWOŚCI

192

załączn. _____

Ref: _____ Akta _____

DZIENNIK URZĘDOWY

01670 (3)

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

No 1.

1 stycznia 1922.

TREŚĆ.

DZIAŁ URZĘDOWY: II/0102

ROZPORZĄDZENIA:

Str.

1. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z d. 12 grudnia 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Rawskim w okręgu sądu okręgowego w Łowiczu. 2
2. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Lubartowskim w okręgu sądu okręgowego w Lublinie . . . 2

OKÓLNIKI:

- Okólnik № 466/II. N./21 w przedmiocie udzielania akt sądowych do przejrzenia innym urzędom państwowym. 3
- Okólnik № 467/B. R./21 w sprawie dodatków kresowych. 4
- Okólnik № 468/II. N./21 w sprawie kosztów ekspertyz na rzecz Urzędu Miar 4
- Okólnik № 469/II. K./21 w przedmiocie umieszczania nieletnich przestępców w zakładach wychowawczo-poprawczych 5

PISMA OKÓLNE:

- Pismo okólne № 219/I. P. K./21 w sprawie udzielania informacji członkom przedstawicielstw państw obcych 5
- Pismo okólne № 220/I. P. K./21 w przedmiocie prenumeraty miesięcznika „Orzecznictwo Sądów Polskich”. 6

Pismo okólne № 223/B.R./21 w sprawie terminu ulgowego i realizowania w tymże terminie asygnacji w granicach pozostałości kredytów z roku 1921. 7

RUCH SŁUŻBOWY 8

KONKURS 8

DZIAŁ URZĘDOWY.

1.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 1921 roku w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Rawskim w okręgu sądu okręgowego w Łowiczu.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Pr. № 14 poz. 170) zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Łowiczu co następuje:

§ 1. Znosi się sądy pokoju: w Białej i II okręgu w Rawie.

§ 2. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju I okręgu w Rawie gminy: Regnów, Czerniewice, Gortatowice, Rzeczyce, Lubochnię, Marjanów, Starawies, Lubanię i Górę oraz miasta: Białą i Nowe Miasto; nadaje się sądowi temu nazwę: „Sąd pokoju w Rawie”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lutego 1922 roku.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

2.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Lubartowskim w okręgu sądu okręgowego w Lublinie.

Na zasadzie art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Pr. № 14 poz. 170) zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Lublinie co następuje:

§ 1. Znosi się sądy pokoju w Kamionce, Michowie, Niedźwiadzie i Łęcznie.

§ 2. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Lubartowie miasto Łęczną i gminy: Niemce, Ludwin i Spiczyn; nadaje się sądowi temu nazwę: „Sąd Pokoju I okręgu w Lubartowie”.

§ 3. Tworzy się „Sąd Pokoju II okręgu w Lubartowie”, obejmujący gminy: Tarło, Luszawę, Czemierniki, Firlej, Rudno, Chudowole, Wielkie, Samokleski, Kamionkę i Łucką.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lutego 1922 roku.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 466/II. N./21

w przedmiocie

udzielania akt sądowych do przejrzenia innym urzędom państwowym.

Do panów prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych w b. zabrze rosyjskim.

Państwowe władze administracyjne zwracają się nieraz do sądów z prośbą o przesłanie do przejrzenia akt spraw karnych, wytoczonych przeciwko funkcjonariuszom tymże władzom podległym. Sądy w tych wypadkach stale odmawiają wysłania akt, zgadzając się natomiast zwykle na przejrzenie ich w kancelarii sądowej przez specjalnie delegowanego urzędnika.

Ministerstwo Sprawiedliwości jest zdania, że odmawianie przez sądy z reguły udzielania akt innym urzędom nie da się uzasadnić.

O ile uznać należy za słuszną bezwzględną odmowę udzielenia do przejrzenia — nawet w kancelarii sądowej — akt śledztwa przed jego ukończeniem — ze względu na tajemnice śledztwa, — o tyle niema żadnej przeszkody prawnej do udzielania akt władzom administracyjnym po uprawnieniu się wyroku, skierowaniu jego do wykonania lub po ukończeniu śledztwa, i to nie tylko w kancelarii sądu, ale nawet nazewnątrz, z tem oczywiście zastrzeżeniem, że na to pozwala bieg sprawy. Zważyć bowiem trzeba, że stawiane przez władze administracyjną żądanie udzielenia akt sprawy toczącej się przeciwko funkcjonariuszowi odnośnej władzy podlegającemu, podyktowane jest interesem publicznym mianowicie koniecznością wydania we własnym zakresie działania pilnych nieraz zarządzeń przeciwko rzeczonemu funkcjonariuszowi ewentualnie także przeciwko innym funkcjonariuszom, przeciwko którym sprawy karnej nie wytoczono (zawieszenie w urzędowaniu, wytoczenie postępowania dyscyplinarnego, zwolnienie z urzędu). Wydanie zaś tych zarządzeń jest niejednokrotnie niemożliwe lub co najmniej bardzo utrudnione, jeżeli odnośna władza administracyjna nie ma możliwości dokładnego zapoznania się z treścią zarzutów, które przeciw funkcjonariuszowi podniesiono — żądanie, by akta przejrzano w kancelarii sądowej, pociąga za sobą w wielu wypadkach konieczność podróży Komisyjnej a więc stratę czasu i niepotrzebne koszty.

Zdarzyć się mogą — co prawda — wypadki, gdy wydawanie akt nawet

zakończonych spraw nie byłoby wskazane ze względu na interes publiczny. W tych wypadkach sąd oczywiście powinien wydania akt odmówić, decyzyja jednak w każdym wypadku odmowy winna być stosownie umotywowana.

Warszawa, dnia 12 grudnia 1921 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 467/B. R./21

w sprawie

dodatków kresowych.

Do pana prezesa sądu apelacyjnego Ziem Wschodnich panów prezesów sądów okręgowych w Łucku, Pińsku, Nowogródku, Grodnie i Białymstoku tudzież do panów naczelników więzień w Białymstoku, Baranowiczach, Brześciu Litewskim, Kobryniu, Lidzie, Nowogródku, Pińsku, Prużanach, Słonimie, Wilejce, Dubnie, Kowlu, Krzemieńcu, Łucku, Ostrogu, Równem, Włodzimierzu Wołyńskim, Grodnie i Wołkowysku.

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 15 grudnia 1921 r. uchwaliła przyznać etatowym i nieetatowym funkcjonariuszom państwowym, których uposażenie normują ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 65, poz. 429—436) oraz pracownikom kontraktowym otrzymującym wynagrodzenie nieprzekraczające uposażenia pracowników państwowych równoległych stopni służbowych, o ile pełnią obowiązki służbowe na obszarze przyłączonym do Rzeczypospolitej na zasadzie traktatu pokojowego w Rydze oraz w powiatach Bielskim, Białostockim i Sokólskim nadzwyczajny dodatek drożyzniany (kresowy) w wysokości 30% każdorazowego dodatku drożyznianego z ważnością od dnia 1 grudnia roku bieżącego aż do odwołania.

Funkcjonariuszom, którzy objęli lub ukończyli czynności służbowe na wymienionych powyżej obszarach w ciągu miesiąca grudnia 1921 winien być wymierzony dodatek nadzwyczajny według powyższych zasad tylko za ilość rzeczywiście przebytych w służbie państwowej dni w tym miesiącu.

Dodatek nadzwyczajny należy wypłacać z dołu w ostatnim dniu każdego miesiąca i księgować na ciężar wydatków osobowych w odpowiedniej pozycji „dodatki drożyzniane” preliminarza budżetowego.

Warszawa, dn. 27 grudnia 1921 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 468/II. N./21

w sprawie

kosztów ekspertyz na rzecz Urzędu Miar.

Do sądów pokoju w okręgach apelacyjnych Warszawskim, Lubelskim i Ziem Wschodnich.

Do wiadomości Ministerstwa Sprawiedliwości doszło, że w sprawach karnych, wszczętych przez Urząd Miar, sądy pokoju poza wymiarem kary

zasądzają na rzecz Urzędu Miar kosztą dokonanej ekspertyzy, przyczem traktują powyższe opłaty jako powództwo cywilne, gdyż ściąganie opłat za ekspertyzy odbywa się za pomocą „tytułów wykonawczych”.

Stanowisko takie sądów pokoju nie jest słuszne.

Koszta sądowe, a między innymi koszty znawców, mają być nałożone na osoby, wymienione w art. 194 upk. Koszta te ściągnąć należy z urzędu; wydawanie tytułów egzekucyjnych znawcom (a tem mniej urzędowi) nie odpowiada obowiązującym przepisom, albowiem koszty te w myśl art. 193 i 977 upk. wypłaca znowu kasa państwowa (sądowa).

Warszawa, dnia 27 grudnia 1921 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 469/II. K./21

w przedmiocie

umieszczania nieletnich przestępców w zakładach wychowawczo-poprawczych.

Do panów prokuratorów przy sądach okręgowych, do sądów pokoju i do pp. naczelników więzień w okręgach apelacyjnych Warszawskim, Lubelskim i Ziem Wschodnich.

Zakłady wychowawczo-poprawcze wskutek przepelnienia nie zawsze są w stanie przyjmować nieletnich przestępców, skazanych wyrokami sądowymi.

Art. 55, p. 2 K. K. wskazuje wyraźnie, że, zarządzając umieszczenie nieletniego w zakładzie wychowawczo-poprawczym, należy w wyroku określić wymiar kary pozbawienia wolności, która ma być zastąpiona przez oddanie do zakładu. Z tego brzmienia artykułu kod. kar. wynika, że, o ile zachodzą przeszkody do umieszczenia nieletniego w zakładzie wychowawczo-poprawczym, winien on odbyć określoną karę więzienia, z zachowaniem oczywiście przepisu p. 5 art. 55 K. K.

Aby uniknąć odsyłania nieletnich skazanych z powodu braku miejsca lub dla innych przyczyn z zakładu wychowawczo-poprawczego do więzienia, zechcą panowie prokuratorzy i sądy pokoju przy wykonaniu wyroków kierować skazanych z reguły do więzienia, panowie naczelnicy więzień zaś zechcą się w tych wypadkach porozumiewać z kierownictwem zakładu wychowawczo-poprawczego, czy nie zachodzą przeszkody do umieszczenia skazanego w zakładzie.

Warszawa, dnia 27 grudnia 1921 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

PISMO OKÓLNE № 219/I. P. K./21

w sprawie

udzielania informacji członkom przedstawicielstw państw obcych.

Do panów: pierwszego prezesa i pierwszego prokuratora Sądu Najwyższego, prezesów i prokuratorów sądów apelacyjnych i okręgowych.

„Ministerstwo Spraw Zagranicznych stwierdziło, że poszczególni urzędnicy Przedstawicielstwa RSFSR i USRR w Polsce od-

wiedzą różne Ministerstwa, a nawet lokalne urzędy w Warszawie, w celu załatwiania swych spraw oficjalnych.

Takie postępowanie jest niezgodne z praktyką przyjętą w stosunkach dyplomatycznych, gdyż żaden reprezentant obcego Państwa nie ma prawa zwracać się bezpośrednio do żadnego urzędu Państwa przy którym jest akredytowany. Tylko Ministerstwo Spraw Zagranicznych może załatwiać sprawy przedstawicieli zagranicznych i tylko za jego pośrednictwem możliwe są stosunki między urzędami polskimi i przedstawicielami Państw obcych. Wszystkie poselstwa w Warszawie trzymają się tych uświęconych zwyczajów. Natomiast poselstwa rosyjskie i ukraińskie starają się je obejść, z czego niewątpliwie usiłują wyciągnąć korzyść informacyjno-wywiadowczą.

Wobec tego Prezydium Rady Ministrów prosi o bezwzględne przestrzeganie zasady przyjętej i przepisanej w stosunkach międzynarodowych”.

Powyższe pismo Prezydium Rady Ministrów udzielam z prośbą o odpowiednie powiadomienie organów podwładnych i ścisłe przestrzeganie tego zarządzenia.

Zarządzenie zawarte w piśmie okólnym z 9 czerwca b. r. Dz. Urz. № 12 str. 220 w przedmiocie zezwalania delegatom Komisji mieszanej dla spraw repatriacji na zwiedzanie więzień i porozumiewania się z aresztowanymi obywatelami rosyjskimi i ukraińskimi — pozostaje w mocy.

Warszawa, dnia 16 grudnia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

Sobolewski

PISMO OKÓLNE № 220/I. P. K. 21

w przedmiocie

prenumeraty miesięcznika „Orzecznictwo Sądów Polskich”.

Do wszystkich sądów i prokuratur.

Pod redakcją grona sędziów Sądu Najwyższego i innych wybitnych prawników różnych zawodów wychodzi od października 1921 r. w Warszawie miesięcznik pod tytułem „Orzecznictwo Sądów Polskich”. W przedmowie redakcja zaznacza między innymi: „konieczność zbliżenia świata prawniczego b. różnych dzielnic, skupienia i zestrzelenia sił w jednym ognisku wywołała to wydawnictwo. Wydawnictwo pomyślane jest na wzór wydawnictwa francuskiego Dalloza. Mają być ogłaszane orzeczenia przede wszystkim najwyższych, ale i niższych sądów polskich, które osiągnęły moc prawną; wielu z nich towarzyszyć będą bądź uwagi krytyczne, bądź też dogmatyczno-porównawcze znawców dotyczących materji”.

Orzecznictwo Sądów polskich pojawia się w zeszytach miesięcznych dwuarkuszowych, które zawierają przeciętnie około 40 orzeczeń wszystkich izb Sądu Najwyższego. Bez takiego wydawnictwa w obecnym czasie przełomowym, który przejawia się bardzo wybitnie także w zakresie prawnictwa i orzecznictwa sądowego, żaden sąd polski obejść się nie może. Zalecam zatem usilnie wszystkim sądom i prokuratom jego prenumeratę.

Orzecznictwo sądów polskich wychodzi nakładem księgarni F. Hoesicka w Warszawie. Prenumerata wynosi 1500 mk. kwartalnie. Sądom i prokuratom nakładca udziela 20% opustu od tej ceny.

Warszawa, dnia 16 grudnia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

Sobolewski

PISMO OKÓLNE № 223/B. R./21

w sprawie

terminu ulgowego i realizowania w tymże terminie asygnacji w granicach pozostałości kredytów z roku 1921.

Panu prezesowi Komisji Kodyfikacyjnej oraz wszystkim władzom asygnującym Wymiaru Sprawiedliwości i Więziennictwa na obszarze całego Państwa.

Ministerstwo Sprawiedliwości udziela do wiadomości i wydania stosownych zarządzeń.

Ponieważ w myśl § 17 nowych przepisów rachunkowo-kasowych, obowiązujących z dniem 1 stycznia 1922, wypłata zaległych rachunków z kredytu bieżącego uzależniona jest od zgody Ministerstwa Skarbu, należy rzeczzone rachunki — o ile nie będą mogły być pokryte w terminie ulgowym z powodu wyczerpania danego kredytu — przedstawić niezwłocznie wraz z dotyczącymi dowodami Ministerstwu Sprawiedliwości.

Ministerstwo Skarbu L. 17199/GUK Warszawa, dn. 29 listopada 1921 r. Okólnik Do Izb Skarbowych. W myśl zasad budżetowych i obowiązujących przepisów kredyty przewidziane w budżecie na r. 1921 ważne są do 31 grudnia 1921 r. Dla uregulowania zaś należności, powstałych w tym okresie, Ministerstwo Skarbu ustaliło okres ulgowy do 31 stycznia r. 1922. W tym okresie mogą być realizowane w Kasach skarbowych w granicach pozostałości kredytów ubiegłego okresu budżetowego wszystkie wydatki, dotyczące tego okresu, na podstawie asygnacji, wystawionych bądź w roku ubiegłym bądź w ciągu stycznia 1922 r. (do dnia 31 stycznia 1922 włącznie) bez list wierzycieli Skarbu pod warunkiem, że w asygnacjach będzie wyraźnie zaznaczone, że rachunek lub inny dowód, usprawiedliwiający wydatek, został wystawiony w roku 1921 i że należność (naprz. przy poborach, djetach i t. p.) dotyczy tego roku.

Wydatki w terminie ulgowym, mogą być dokonywane tylko w granicach pozostałości kredytów; wyjątek stanowią tylko pobory służbowe, co do których Izby Skarbowe otrzymały zezwolenie Ministerstwa Skarbu na dokonywanie wypłat z przekroczeniem kredytu.

Wszystkie niewyczerpane do dnia 31 stycznia 1922 r. pozostałości kredytów wygasają i żadne wydatki na rachunek ich nie mogą być dokonywane. Niezrealizowane do tego dnia asygnacje

mają Kasy Skarbowe zwrócić władzom asygnującym z odnośną adnotacją. Za Ministra Skarbu Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego podp. Czauderna”.

Warszawa, dnia 20 grudnia 1921 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

RUCH SŁUŻBOWY W B. ZABORZE AUSTRJACKIM.

Minister Sprawiedliwości postanowieniem z dnia 20 grudnia 1921 roku przeniósł dr. Władysława Hołubowicza, notariusza w Zakliczynie, do Wojnicza, oraz zamianował kandydata notarialnego dr. Adama Goyskiego, notariuszem w Zakliczynie.

Minister Sprawiedliwości postanowieniem z dnia 20 grudnia 1921 roku przeniósł Tadeusza Stopińskiego, sędziego powiatowego w Łańcucie, do Tyczyna.

Minister Sprawiedliwości postanowieniem z dnia 22 grudnia 1921 r. przeniósł Piotra Pustkowskiego, sędziego powiatowego w Głogowie, do Ropczyc.

K O N K U R S .

Ministerstwo Sprawiedliwości rozpisuje konkurs na posadę prokuratora przy sądzie okręgowym w Cieszynie.

Należy udokumentowane podania wносить należy do dnia 20 stycznia 1922 roku w przepisanej drodze służbowej do Ministerstwa.